

קוֹיְנֵטֶרס

מְצִיאת הַזִּיּוּג

יִחְזַק וַיֵּאמֶץ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹתָיו, אֲשֶׁר קָשָׁה לָהֶם
לְמַצֵּא זִוּגָם, וַיֹּרֶה לָהֶם עֲצוֹת נְכוֹנוֹת וְהִדְרִיכֹת
יִשְׁרוֹת, אִיךָ לְזַכּוֹת לְמַצֵּא אֶת זִוּגָם הָאֲמִתִּי, וְכֵן
תְּפַלֹּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל זֶה.

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי **נַחְמָן מְבַרְסֶלֶב**, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נְפֻלָּא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיה

רַבֵּי **נֵתָן מְבַרְסֶלֶב**, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הַכְּתָבַת לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדָמוֹ "ר מוֹהֲרָן מְבֶרֶסְלֵב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל
עִיר בְּרֶסְלֵב בְּגָלִיל

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ - חֲסִידֵי בְרֶסְלֵב
42nd st. 1129
Brooklyn N.Y. 11219

מוֹסְדוֹת "הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ" חֲסִידֵי בְרֶסְלֵב בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל
שְׁעַל-יְדֵי עֲמַתַּת "יִשְׁמַח צְדִיק - קֵהֶלֶת בְּרֶסְלֵב בְּגָלִיל"
בְּנִשְׂיאוֹת כ"ק מוֹהֲרָא "ש שְׁלִיט" א - הַצְּדִיק מִיְבִנְאֵל
רַח' רַבִּי נַחֲמָן מְבֶרֶסְלֵב 1, ת.ד. 421 יְבִנְאֵל, 15225
טֶלְפוֹן רַב קוֹי: 04-6656666 - פֶּקֶס: 04-6656655
דוא"ל: info@breslevcity.co.il
אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

קוֹנְטֵר

מְצִיאת הַזְיוּג

.א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֵין עוֹד
דְּבַר נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל חַי כְּמוֹ מְצִיאת הַזְיוּג,
וְעַל-כֵּן אֲסוּר לָכֶם לִפְלֵ בְדַעְתְּכֶם כָּלֵל, וְשׁוּם דְּבַר
שְׁבַעוּלָם לֹא יִשְׁבַּר אֶתְכֶם, כִּי זְוִיגְכֶם הוּא רַק בְּיָדוֹ
יִתְבַּרֵךְ וְלֹא בְיַד בָּשָׂר וָדָם, וְהִרְבֵּה שְׁלִיחִים יֵשׁ לוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן הִרְגִילוּ עֲצַמְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם
וְיוֹם לִפְנֵי יִתְבַּרֵךְ, שֶׁתִּזְכּוּ לְמַצֵּא אֶת זְוִיגְכֶם הָאֲמִתִּי,
וְשֶׁלֹּא יִתְחַלְפוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, הַזְוִיגִים בְּשׁוּם אִפְּן
שְׁבַעוּלָם כָּלֵל; וְתִאָּרִיכוּ בְּדַבְּרֵ זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלֵה
לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת רַחֲמָנוּת, סִימָן
י"א): עַל-יְדֵי בִקְשַׁת הַרְחָמִים זֹכָה לְעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים

טובים והגונים, עיין שם; ואמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט'): בני ישראל בתפלתם גורמים זיווגא דקדשא בריהו הוא ושכינתיה, ולפי הזיווג שגורם בתפלתו כן זוכה לזיווגו, עיין שם; על-כן ראו להתפלל בכל יום לזיווגו, עיין שם; על-כן ראו רגילים בה, ותבקשו רחמים רבים, ותפייסו אותו, ותברך בכל מיני פיוסים, שתזכו למצא את זיווגכם, ואז תראו נפלאות איה שתושעו באמת.

ב.

ראו, בני ובנותי, להיות חזקים באמונה הקדושה בו? תברך, ותדעו היטב בידיעה ברורה ומחלטת, כי זיווגכם תלוי אף ורק בידו? תברך, ולא ביד בשר ודם, ועל-כן אל תפחדו משום בריהו שבעולם כלל, ושאר אחר לא יוכל לבלבל את דעתכם, כאלו זיווגכם תלוי ביד איזה שדכן או שדכנית, או באיזה מקום מסים או באיזו הנהגה ולבוש שאתם צריכים להתנהג ולהתלבש, הפל דמיונות ופתויים אשר רק משברים ומבלבלים את הדעת, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן

י"ח:) מן התורה ומן הנביאים ומן הפתובים מה' אשה לאיש, מן התורה דכתיב (פראשית כ"ד): "ויען לבן ובתואל ויאמרו: מה' יצא הדבר"; מן הנביאים דכתיב (שופטים י"ד): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא"; מן הפתובים דכתיב (משלי י"ט): "בית והון נחלת אבות ומה' אשה משפלת", עין שם; הרי שמבאר בתורה ובנביאים ובפתובים, שזיווגכם הוא רק בידו יתברך לבוד ולא ביד שליח.

ג.

בני ובנותי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים, ואל תהיו שבורים מזה שקשה וכבד לכם למצא את זיווגכם, כי בודאי יש אצלו יתברך פונה עמקה, יכול להיות שהחתן או הפלה עדין צעירים, וצריכים לחכות עוד קצת, או לפי שרש הנשמות וקשור ושלוב העולמות השכיכים לכם, עדין לא נגמרו כל התקונים, ועל-כן ההכרח לחכות עוד קצת, לכן ראו להתאזר במדח הסבלנות, ואל תתיאשו בשום אופן שבעולם, כי בודאי יש לכם זיווג, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב').

אֲרַבְעִים יוֹם קָדָם יִצְרֵת הַיֶּלֶד בֵּת קוֹל יוֹצֵאת
 וְאוֹמֶרֶת: בֵּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי, עֵינַי שָׁם; הֲרֵי שְׂעוֹד
 קָדָם שְׂיִצְאָתָם לְאוֹר הָעוֹלָם, כְּכַר הַכְּרִיזוּ בְּשָׂמִים
 עַל בֵּת זוּגָכֶם, עַל-כֵּן אֵל תִּיאָשׁוּ עֲצַמְכֶם כָּלֵל, כִּי
 בְּיַדִּי יָבוֹא גַם יוֹם שְׂמַחְתְּכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם, וְתִזְכְּרוּ
 לְהִתְחַתֵּן בְּמִזְל טוֹב.

ד.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן, נִשְׁמַת הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הִיא אַחַת, נִשְׁמָה
 אַחַת, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לָזֶה הָעוֹלָם, הַזָּכָר נוֹלֵד וְנִמְשָׁף
 בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי אָבָא וְאִמָּא אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה נוֹלֶדֶת
 וְנִמְשָׁכֶת בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי אָבָא וְאִמָּא אַחֲרִים (עֵינַי
 לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס"ה), וְהַכֵּל מְצַד שְׂרָשׁ
 הַנִּשְׁמוֹת, וְדָבָר זֶה — לְחַבְרָם וּלְיַחְדָּם יַחַד, הֵינּוּ —
 אֶת הַזָּכָר וְהַנְּקֵבָה, זֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי נִתְפָּרְדּוּ
 אֶחָד מֵהַשְּׁנַי, וְאֵין אֶחָד יוֹדֵעַ אִיִּה וְהֵיכֵן הַשְּׁנַי, וְעַל
 זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ב.): קָשָׁה זְוִיגוּ
 שֶׁל אָדָם פְּקָרִיעַת יָם סוּף, כִּי גַם אִז הָיָה קָטְרוּג
 גְּדוֹל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינָם רְאוּיִים לְעֵבֵר אֶת יָם

סוף, וכמו־כן פִּשְׁצָרִיכִים לְמַצֵּא אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
 יֵשׁ עַל זֶה הַרְבֵּה מְקַטְרָגִים וּמוֹנְעִים, אֶף־עַל־פִּי־כֵן
 עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק וּלְהֶאֱמִין רַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּכְמוֹ שְׁעַם
 יִשְׂרָאֵל עָמְדוּ סְמוּךְ לַיָּם סוּף וְצָעְקוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 עַד שְׁזָכוּ שֶׁנִּבְקַע לְפָנֵיהֶם יָם סוּף, כְּמוֹ־כֵן אִם לֹא
 תִּיאָשׁוּ עֲצַמְכֶם מִן הַרְחָמִים, וּתִבְקָשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרֵּךְ, אֲזַי־עֶזְרָתְכֶם לְמַצֵּא אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִזְכּוּ
 לְהִתְחַתֵּן יַחַד, וּכְמוֹ שֶׁבִשְׁעַת קְרִיעַת יָם סוּף קִפְצוּ
 אֶל תּוֹךְ הַיָּם וְלֹא הִרְהִרוּ כְּרָגַע אַחֲרָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 כְּמוֹ־כֵן עֲכָשׁוּ תִזְרְקוּ מִכֶּם אֶת כָּל מִינֵי הַכְּפִירוֹת
 וְהֶאֱפִיקוּרְסוֹת וְהִסְפְּקוֹת וְהִעַקְמִמִּיּוֹת, וְתִקְפְּצוּ אֶל
 תּוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִדְעוּ כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
 בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא,
 וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאוֹה,
 וְאֲזַי בְּיָדָיו תִּתְשַׁעַר.

ה.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
 בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִידַע כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדָּיו
 יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַעֲלֵם

ובהסתר גדול, אשר לא ישג לשום שכל אנושי, כי
 מי יאמר לו מה תעשה, והכל מעטר ברזין וסודות
 נסתרים, ובפרטיות ענייני נשמות וזווגים, דבר זה
 בודאי נעלם ונסתר מעין כל חי, ועל-כן אסור לבקש
 ממנו? תברך: "אני רוצה להתחתן דיקא עם זו או
 עם זה", כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (מועד
 קטן י"ח:): רבא שמע לאיש אחד שבקש רחמים,
 ואמר, שתזדמן לו פלונית, אמר לו רבא: לא תבקש
 רחמים כך, אלא בקש סתם, שיתנו לך את בת זוגך,
 ואם היא תהיה בת זוגך לא תלך ממך; הרי שאסור
 לבקש בפרטיות: "אני רוצה דוקא את זו או את
 זה", כי מה ששיך לכם לא יוכלו לקחת כלל, ואם
 תתפללו דיקא על זוג מסים, תהיינה לכם אכזבות
 גדולות, כי מה שלא שיך לכם, ממילא לא יהיה
 לכם, ועל-כן מה ולמה לבקש: "אני רוצה דיקא
 את זה או את זו", בקשו רחמים שיתנו לכם רק
 את בת זוגכם, וחס ושלום, שלא תחלפו הזווגים,
 שלא תצטרכו להדחות אחד מפני השני, הינו —
 לא להתגרש או לא למות בשביל אחר, רק תהיה
 בת זוגכם דיקא.

.1

בני ובנותי היקרים! על זה אתם צריכים לבקש רחמים בכל יום ויום, שתזכו למצא רק את זיווגכם השייך לשרש נשמתכם, ושלא תצטרכו להדחות אחד מפני השני, וכמוכא בזהר הקדוש (פרשת וילך, דף רפ"ד): בעי בר נש למבעי רחמי קמי קדשא בריהו הוא כד אזדוג דלא יתדחי מקמי אחרא (צריך כל אדם לבקש רחמים מהקדוש-ברוך-הוא, כשמזדוג שלא ידחק מאחר), כי רואים הרבה פעמים שאפלו אחר מציאת הזוג מתגרשים, או אחד משניהם מת, וכל זה כי אחד נדחק מפני אחר, ועל-כן ראו לבקש העקר על זה — שתזכו למצא את בן או בת זוגכם השייכים לשרש נשמתכם דיקא, ולא יתחלפו הזווגים, חס ושלום, ושלא תארע תקלה וקטטה ביניכם, כי הכל יכולים לפעל בשמים, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות חתון, סימן ט'): על-ידי התפלה יכול לשנות זיווגו הנכרז בשמים; הינו אם נגזר על אחד משניכם שההכרח לאחד מכם להנשא לאחר קדם, וזהווא ימות או יתגרש, את זה יכולים לפעל על-ידי תפלה — לשנות שלא יצטרף להגיע אל זה (כמוכא בתקונים, תקון י"ד): אם

חוזר בתשובה באמת, ומבקש הרבה רחמים ממנו
 לתברך מקבל את בת זוגו, ואין מוסרים את זה
 לאחר כלל, עין שם; על-כן ראו לחזר בתשובה
 שלאמה לפניו? תברך, ותקבלו על עצמכם לשנות את
 מעשיכם לטובה, ואז תקבלו רק את זיוגכם השייך
 לכם.

2.

בני ובנותי היקרים! חזקו ואמצו בכטחון
 חזק, כי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ובדאי
 תושעו, אם לא תבטחו בבני-אדם רק בו לתברך,
 כמו שאמר הנביא (ירמיהו י"ז): "ארור הגבר אשר
 יבטח באדם, ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו"
 וגו', "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו",
 וביותר סוכב דבר זה על שדוכים וזווגים, כי דרך
 העולם שמדברים ביניהם: פלוני יקח את פלונית, או
 פלונית תקח את פלוני, וכבר מסכם הכל, ובוטחים
 באדם, ומשתדלים להחניף לאדם זה או לאדם אחר,
 ובין כך נתקיים (תהלים ב'): "יושב בשמים ישחק,
 אדני ילעג למו", ומשנה את כל התכניות, ומכל

נעשה כלא ממש, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש רבה, פרשת אמר, פרשה כ"ט, סימן ח') על פסוק (תהלים ס"ב): "אף הבל בני אדם כזב בני איש, במאזנים לעלות המה מהבל יחד", בנהג שבעולם, מה הפריות אומרים: איש פלוני נושא פלונית — אף הבל בני-אדם, פלונית תנשא לפלוני — כזב בני איש, המה מהבל יחד — אמר רבי חיא, עד שהן עשויות הבל בתוך מעי אמן הם יחד, עין שם; הינו מה שיף שזה יאמר כף, וזו תאמר כף, שדוף וזווג אי אפשר לביטל ואי אפשר להוסיף, כי קדם שנולדו כבר הם יחדו, ועל-כן "אל תבטחו בנדיבים בכן אדם שאין לו תשועה" (תהלים קמ"ז), ישועתכם תלויה רק בידו יתברך.

ח.

בני ובנותי היקרים! ראו לברוח רק אליו יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, והוא מחיה וממהה ומקים את כל הבריאה בהשגחה נפלאה, ומנהיג את עולמו בחשבון צדק, אשר לא יכילהו שכל אנושי כלל, ולמה תפלו בקטנות הדעת ותהיו

שְׁבוּרִים, כְּאֵלֹה אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מִכֶּם! מְדוּעַ לֹא תִבְטְחוּ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב — שֶׁתִּזְכּוּ לְמַצֵּא אֶת זְוִיגְכֶם מֵהַשָּׁמַיִם, וְעֲלִיכֶם לִידַע וּלְזַכֵּר מֵה שֶׁפְּתוּב בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (פְּרֻשַׁת וַיְחִי, דף רכ"ט.): וּמֵהַשֵּׁם אֲשֶׁה מִשְׁכַּלֶּת בְּגִין דְּאִתְתָּא פִּד אַחְסִין לָהּ בַּר נֶשׁ מַעַם קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחְסִין לָהּ דְּהָא לֹא יַחְסִין לָהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ אֲלֵא פִּד מְכַרְיִזִין עָלֶיהָ בְּרִקְיָעָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזוּג זְוִיגִין עַד לֹא יִיתוּן לְעִלְמָא [כְּשֶׁנוֹשָׂא אִישׁ אֲשֶׁה — מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לֹא יִשָּׂא אִישׁ אֲשֶׁה, עַד שֶׁלֹּא יִכְרִיזוּ עָלָיו מִלְמַעְלָה שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן, כִּי עַד שֶׁלֹּא נִבְרָאוּ כְּבַר זְוִג אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא], עַל-כֵּן מֵה וּלְמָה לָכֶם לְהִיּוֹת כָּל-כָּף שְׁבוּרִים, כִּי בּוֹא יָבֹוא גַם יוֹם יִשׁוּעַתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְהִפְנֹס בְּמִזְל טוֹב אֶל הַחֲפָה, בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְתִתְחַתְּנוּ, הָעֶקֶר רָאוּ לְהִיטִיב מִעֲשִׂיכֶם, וְתִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית אֲלֵיו יִתְבַרֵךְ, וְתִחַזְרוּ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם, וְתִקְבְּלוּ עֲלֵיכֶם לְעוֹלָם לֹא לְשׁוּב אֶל מִעֲשִׂיכֶם הָרָעִים, וּבּוֹדֵאֵי יִמְהַר אֶת יוֹם יִשׁוּעַתְכֶם.

ט.

בני ובנותי היקרים! אין אתם יכולים לשער ולתאר את גדל השגחתו יתברך הפרטי פרטית, איך שמראש משגיח עליכם מה יהיה בסוף, כי עוד טרם נולדתם כבר זמן לכם זיווגכם, וכבר דאג לכם בפרטי פרטיות את כל התלוי במציאת זיווגכם, ועל-כן מה ולמה תהיו כל-כף שבורים ורצוצים ועצובים! מדוע תבטחו בכני-אדם, ותרוצו אחר שדכן זה או שדכנית זו, יותר טוב רוצו וברחו עכשו אליו יתברך, ותשפכו לפניו יתברך את לבבכם, ותבקו לפניו יתברך שיעזר לכם כבר לצאת מבית האסורים שנתפסתם שם, כמאמרם, זכרונם לברכה (סנהדרין כ"ב.) על פסוק (תהלים ס"ח): "אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות", אל תקרי מוציא אסירים, אלא כמוציא אסירים, עין שם; הינו כי קדם היו הזכר והנקבה כל אחד מהם אסיר כמו בבית אסורים, זה לבד וזו לבד, ואלהים מושיב יחידים הינו הזכר והנקבה שישבו עד עכשו זה לבד וזו לבד, מוציאם מבית אסורים שלהם, ומושיבם ביתה — שבונה להם בית ומושיבם יחד, ואל כל זה תזכו רק על-ידי רבוי תפלה — לבקש ממנו יתברך

בַּעֲקֻשְׁנוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, אֲזַ תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת, כִּי מֵה
 שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר לֹא יָכוֹל לִפְעֹל, וְזֶה בְּרוּר
 לְמִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּזֶה, וּבִפְרָטִיּוֹת אִם הוֹלְכִים לְהִתְפַּלֵּל
 עַל קִבְרֵי צַדִּיקִים, אֵין לְשַׁעַר וּלְסִפֵּר מַעֲלַת הַתִּפְּלָה
 הַזֹּה, כִּי הִיא בּוֹקֵעַת רְקִיעִים, כִּי כִּשְׁהוֹלְכִים עַל
 קִבְרֵי צַדִּיקִים וּבוֹכִים וּמִבְּקָשִׁים מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 בְּזָכוֹת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּנַא הָאֱלֹקִי הַשׁוֹכֵן פֹּה,
 אֲזַ הַתִּפְּלָה מְקַבֶּלֶת עַד מְאֹד מְאֹד, וְיִכּוֹלִים לִפְעֹל
 יוֹתֵר בְּנִקְלָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ (פֶּרֶשֶׁת
 אַחֲרֵי): וּבִשְׁעֵתָא דְאַצְטְרִיף עֲלֵמָא רַחֲמֵי וְחֵיא אֲזֵלִי
 וּמוֹדְעֵי לְהוּ לְנַפְשִׁיהוּ דְצַדִּיקָא וּבְכֹאֵן עַל קִבְרֵיהוּ
 וְכוּ' כְּדִין מִתְעַרְוּ נַפְשֵׁיהוּ דְצַדִּיקָא וְכוּ', וְכִלְהוּ
 בְּעֲאֵן רַחֲמֵי עַל חַיִּין וְחַס קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עַל
 עֲלָמָא בְּגִינְיָהוֹן וְכוּ', עֵין שָׁם; [בְּשַׁעֲהַ שְׁבִנֵי הָעוֹלָם
 צְרִיכִים לְרַחֲמִים, וְהַחַיִּים הוֹלְכִים וּמוֹדִיעִים אֶת
 צַעֲרָם לְנַפְשׁוֹת הַצַּדִּיקִים, וּבוֹכִים עַל קִבְרֵיהֶן, אֲזַ
 מִתְעוֹרְרוֹת נְשָׁמוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֵלוּ שֶׁהוּא בָּא עַל
 קִבְרֵיהֶן, וְהֵן מִבְּקָשׁוֹת רַחֲמִים עַל הַחַיִּים שֶׁבָּאוּ
 לְבַקֵּשׁ עַל קִבְרָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עֲלֵיהֶם
 בְּזָכוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֵלוּ שֶׁבָּא לְהַשְׁתַּטַּח עַל קִבְרָם];
 עַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, לְכוּ וְהַשְׁתַּטְחוּ עַל

קברי צדיקים, ותבכו שם, ותתפללו אליו יתברך
 לבר, שיעזור לכם בזכות הצדיק הקדוש והתנא
 האלקי הזה, שאתם משתטחים עכשו על קברו,
 ותבקשו ממנו יתברך בזכות הצדיק הזה שיחוס
 וירחם עליכם; אין אתם יכולים לתאר ולשער את
 מעלת זה הענין, ובודאי תזכו לישועה שלמה, אם
 לא תתיאשו, חס ושלום, ורבנו ז"ל אמר (ספר
 המדות, אות צדיק, סימן קע"ג): על-ידי השתטחות על
 קברי הצדיקים, הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות,
 אף-על-פי שאינו ראוי לכך, עין שם; ואמרו (מענית
 כ"ג): למה יוצאין לבית הקברות? כדי שיבקשו
 מתים רחמים עלינו, עין שם; ואמרו (סוטה ל"ד):
 פרש כלב מעצת מרגלים, והלך ונשתטח על קברי
 אבות, אמר להם: אבותי בקשו עלי רחמים, שאנצל
 מעצת מרגלים, עין שם; הרי שלבקש על קברי
 צדיקים זו סגלה נפלאה שתפלתו תתקבל מהרה
 בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה.

י.

בני ובנותי היקרים! זכרו היטב, שפמו
 בגשמיות כשארם הולך להתחתן מזמינים אולם
 וכלי זמר, ומכינים סעדה גדולה בשר ודגים וכו',
 ומדפיסים הזמנות בדיוק באיזה יום ובאיזו שעה
 תהיה החתנה במזל טוב, כמו-כן ברוחניות, עליכם
 לידע — שפבר הכל מוכן עוד קדם שנולדתם,
 ושם בכרטיסי ההזמנה כבר רשום למעלה בדיוק
 מי הוא החתן ומי היא הכלה, ובאיזה יום ובאיזו
 שעה תהיה החתנה למטה, וכתוב שם בדיוק מי
 ומי יהיו הקרואים לחתנה, פי כל אחד ואחת שיהיו
 בחתנה, יש להם שיכות לשרש נשמתם של החתן
 והכלה, ולא עוד אלא שם למעלה ברוחניות גם
 רשום בדיוק מי ומה הם הבשר והדגים — אילו
 גלגולים הם, והירקות והלחם בדיוק מאיזה מקום
 יבואו, ומה ואיך תהיה להם אז עליה וכן כלי הזמר
 — מי יהיה המנגן, ואילו נגונים, הכל לכל באר
 היטב כבר מוכן שם למעלה ברוחניות עוד קדם
 שיצאתם לאויר העולם, ודבר זה לא יכילהו הרעיון
 ענין רוחני ודק כזה, שעליו נאמר (ישעיה ס"ד): "עין
 לא ראתה אלהים זלתיך יעשה למחכה לו", כי הכל

מִסְתָּרֵי נִסְתָּרוֹת רְזִי דְרִזִּין שֶׁל גְּלִגּוּלֵי נְשָׁמוֹת וְיַחְוּדָם
 וְזוּוּגָם, וְעַל-כֵּן אִם הַכֹּל כָּל-כָּף מִשְׁגַּח בְּחֻשְׁבוֹן גְּמוּר
 בְּדִיּוֹק, מַה וְלָמָּה לָכֶם לְהִתְיַאֵשׁ וּלְהִשָּׁבֵר וּלְחַשֵּׁב
 כְּאֵלוֹ כָּבֵר אֲבָד מָנוֹס וְתִקְוָה מָכֶם?! מִדּוּעַ לֹא
 תִּבְרָחוּ רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִמְסְרוּ עֲצַמְכֶם לְגַמְרֵי אֵלָיו
 יִתְבַּרֵךְ, וְתִאֱמִינוּ שֶׁבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, וְכֹל עֲכָבָה
 שֶׁמִּתְעַכְּבֶת מְצִיאת זְוּוּגְכֶם הַכֹּל לְטוֹבָה גְּדוּלָה, וְהוּא
 בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁמָּאֵד מְאֹד כּוֹאֵב
 לָכֶם, וְאַתֶּם מְאֹד מִתְבַּלְבְּלִים מֵאַחֹר מְצִיאת זְוּוּגְכֶם,
 אֲבָל עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר אֶת כָּל זֹאת — שֵׁישׁ בְּזֶה חֻשְׁבוֹן
 עֵמֶק עֵמֶק מִי מְצַאָנוּ.

י.א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּעֵנִין
 שְׂדוּכִים וְזוּוּגִים אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת רַק לְמַסֵּר אֶת
 עֲצַמְכֶם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁמָּה שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ נוֹתֵן,
 הֵינּוּ אֵיזָה בֶּן זוּג אוֹ בַת זוּג, זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּרַחֲמִים
 וּבְחֻסְדִּים גְּדוּלִים, וּבְחֻשְׁבוֹן צְדָק, לְמַעַן טוֹבַתְכֶם
 הַנְּצַחִית בְּזֶה וּבְכָא, וְאֵל תִּבְעֲטוּ בְּמָה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם
 הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, רַק תִּרְגְּלוּ עֲצַמְכֶם לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה

להקדוש־ברוך־הוא, שחס עליכם וזמן לכם איזה בן
 זוג או בת זוג, ועל־ידי תודה והודאה — להודות
 להשם יתברך על כל החסד הנס שעושה עמכם,
 תזכו לשעשוע עולם הבא, וזה יביא לכם שדוכים
 הגונים (עין לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), כי בדרך
 כלל הגאות והישות מונעות מהאדם את בת זוגו, כי
 חושב שאין מתאים לו זוג זה או זה, ועל־כן הוא
 בועט וכו', ואפלו כשכבר עושה את השדוף, הוא
 מלא טענות עליו יתברך ועל כל העולם כולו, ונשבר
 לגמרי, אבל על־ידי שתהיו רגילים לתן תמיד תודה
 והודאה להשם יתברך, על־ידי־זה תאיר האמת
 בכם, ותזכו לשמח בשדוף שנתנו לכם, ואם לא,
 אזי ישברו אתכם עד שתהיו מכרחים לקבל את זה,
 כי באמת זוגו של כל אחד ואחת כבר נכרז בשמים
 קדם שנולד, ואם מסכימים עם השדוף, אז הכל
 הולך בנקל, אבל אם לא מסכימים, אז מסבכים
 עמו מלמעלה בסבובים כאלו, ושוכרים אותו בכל
 מיני ירידות וצרות, קטנות, דחקות והרפתקאות,
 עד שהכרח אחר־כך לקחת זאת, כמו שאמרו
 חכמינו הקדושים (מדרש רבה, פרשת ויצא, פרשה
 ס"ח, סימן ד'): הקדוש־ברוך־הוא מה עושה להם?

מזוגן בעל כרחן שלא בטובתן, הִדָּא דְכָתִיב (תהלים ס"ח): "אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יַחֲידִים בַּיְתָהּ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת", מהו בכּוֹשְׁרוֹת? בְּכִי וְשִׁירוֹת, מֵאֵן דְּבָעֵי אוֹמֵר שִׁירָה, וּמֵאֵן דְּלֹא בָעֵי בְּכִי, מִי שְׁרוּצָה לְקַבֵּל עָלוֹ יְתַבְרַךְ, אָזִי "שִׁירָה" — הוּא שְׁמַח עִם זְוִיגוֹ, וְנוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לַהֵשֶׁם יְתַבְרַךְ, וּמִי שְׂאִינוֹ רוּצָה לְקַבֵּל עָלוֹ יְתַבְרַךְ, אָזִי "בְּכִי" — הוּא בּוֹכָה וּמְבַכָּה עַל רַע מְזֹלוֹ, וְשִׁבוֹר כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבָר; וּבְאֵמַת עֲלִיכֶם רַק לְהַמְשִׁיף עֲצַמְכֶם אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וּלְהַסְכִּים עִם הַנְּהַגוֹתָיו, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹשֵׁב וְעוֹשֶׂה סְלָמוֹת — מְשַׁפִּיל לָזָה וּמְרִים לָזָה, מוֹרִיד לָזָה וּמַעֲלָה לָזָה, הָרִי אוֹמֵר: אֱלֹהִים שׁוֹפֵט — זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים; עַל-כֵּן הַרְגִּילוּ עֲצַמְכֶם תָּמִיד רַק לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לַהֵשֶׁם יְתַבְרַךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, וְזֶה יָבִיא לָכֶם שְׂדוּכִים הַגּוֹנִים, וְתִהְיוּ שְׂמֵחִים בְּחֻלְקֶכֶם תָּמִיד, וְתִשְׁרֹו שִׁירָה.

יב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלִיכֶם לִידַע, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל מְשַׁחַח

בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, וְאִין שׁוּם דְּבַר נַעֲשֶׂה בְּזֶה
 הָעוֹלָם מַעֲצָמוֹ, אִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה
 אֶלָּא אִם כֵּן מַכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז׳):
 וְאֶפְלוּ רִישׁ גְּרֵגִיתָא מִן שְׂמִיא מִנּוּ לִיה (בְּרֻכּוֹת נ״ח.):
 וְאִין אָדָם נוֹגֵעַ בַּמוֹכֵן לְחֻבְרוֹ, וְאִין מַלְכוּת נוֹגַעַת
 בַּחֲבֵרְתָּהּ, אֶפְלוּ כַּמְּלֵא נִימָא (יומא ל״ח:), וְעַל-כֵּן
 עֲלִיכֶם לְהֵבִין וּלְהַשְׁפִּיל כִּי כָּל שְׂדוּףֵי שָׂרָק מַצִּיעִים
 לְכֶם זֶה שִׁיף לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמַתְכֶם, כַּאֲשֶׁר אָמַר לָנוּ רַבֵּנוּ
 ז״ל, שְׂלָכְל אֶחָד יֵשׁ בַּמָּה וּכְמָה זְווגִים, כִּי מְכַל
 הַדְּבוּרִים שְׂמַדְבְּרִים בְּעֲנִינֵי הַשְׂדוּכִים, אַף-עַל-פִּי
 שְׂאִינָם נִגְמָרִים, זֶה בְּעַצְמוֹ בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּף,
 וְלִפְעָמִים מְדַבְּרִים בְּבֵית שְׂלִפְלוּנֵי רְאוּי לְקַחַת אֶת
 פְּלוּנֵית, זֶה כְּבָר זְווג וְשְׂדוּף, וְלִפְעָמִים רוֹאִים אֶת
 עַצְמָם כְּבָר, זֶה כְּבָר זְווג וְשְׂדוּף יוֹתֵר וְיוֹתֵר (עֵין
 חֵי-מוֹהֲר״ן, סִימָן תַּקצ״ה דְּפוּס חֲדָשׁ), וְאָמַר רַבֵּנוּ ז״ל
 (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ז׳): הַשְׂדוּףֵי שְׂדוּכְרִים
 אַף-עַל-פִּי שְׂאִינוּ נִגְמָר הַשְׂדוּףֵי בְּעַצְמוֹ, גַּם זֶה מִן
 הַשְּׂמִים, וְהַשְׂדוּףֵי לְחֹדַר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בּוֹ וּבָהּ, עֵין
 שׁ; וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ שָׂרָק מְדַבְּרִים וּמַצִּיעִים לְפָנֶיכֶם
 שְׂדוּףֵי זְווג, אֵל תַּצְּאוּ לְרִיב, וְאֵל תִּהְיוּ בְּכַעַס אִם
 זֶה לֹא מִתְּאִים לְכֶם וְאִינוּ לְפִי כְּבוֹדְכֶם, אוֹ שְׂסַתֶּם

מבלבלים לכם דעתכם, אל תחשבו זאת כרגע,
רק תקבלו את הכל באהבה, ותדעו שהכל ממנו
יתברך בהשגחה נוראה ונפלאה, מטעמים הגנוזים
והפמוסים עמו מה שנעלם מעין כל חי.

יג.

בני ובנותי היקרים! ראו להתחזק בכל המצבים
שעובדים עליכם, ואל תפלו בדעתכם כלל, ואף
שלעת עתה מר לכם מאד, שקשה וכבד לכם למצא
את זיווגכם, אף-על-פי-כן אתם צריכים להתחזק
מאד מאד, ולדום ולשתק, ולא להרהר אחריו
יתברך כלל, כי בודאי הכל בחשבון צדק, ותמיד
תתלו את החסרון בכם, ולא באחרים, ומכל שפן
לא בקדוש-ברוך-הוא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-
מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ז), שעל-ידי שפוגמים בברית
על-ידי-זה קשה וכבד למצא את בת זוגו, והם
שני הפכים ממש, וקשה וכבד לזוגם, ובפרטיות
כשהפגמים כל-כף גדולים, רחמנא לצלן, שאז מאד
קשה וכבד לזוגם, ועקר העצה לדם ולשתק ולקבל
הכל באהבה, ולא לענות למחרפי ולמבזי נפשו שום

דָּבָר, וְאִף שֶׁדָּבָר זֶה לָכֵם בְּזִיוֹן גָּדוֹל, כִּי אַחֲרַיִם שֶׁהֵם יוֹתֵר צְעִירִים כָּבֵד זָכוּ לְמִצְאָ אֶת זְיוּגָם וּלְהִתְחַתֵּן, וְאַתֶּם עֲדִין מְחַפְּסִים, אֲף-עַל-פִּי-כֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁתַּקְּוּ וְלֹא תִתְהַרְהְרוּ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה בְּעֶצְמוֹ יִהְיֶה תִקְוַנְכֶם, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ יִזְרַח לָכֵם אֶת מְצִיאת הַזְיוּג, כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם שׁוֹתֵק וְדוֹמֵם לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נַפְשׁוֹ, וְאֵינוֹ מִקְשֶׁה שׁוֹם קְשִׁיּוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה זִוְכָה לְתַקֵּן אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַם בְּבְרִית, וְזִוְכָה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה וּלְשָׁלוֹם אֲמִתִּי, כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׁתִיקָה וְהַדְּמִיָּה זִוְכִים לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשֵּׁם כָּלוֹ אֶחָד, כָּלוֹ טוֹב.

יד.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! הַרְגִּילוּ עֲצָמְכֶם לִילָךְ בְּכָל פַּעַם אֶל חֶכֶם וְצַדִּיק אֲמִת לְשִׁמְעַ תּוֹרָה מִפִּי דִיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְמִצְאָ זְיוּגוֹ, כִּי לְפָעַמִּים שְׁנֵי הַמְשֻׁדָּכִים — הֵינוּ הַזָּכֵר וְהַנִּקְבָּה רְחוּקִים מְאֹד, וְהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים בְּיוֹתֵר זֶה מִזֶּה, עַל-כֵּן קִשָּׁה לְמִצְאָ זְיוּגוֹ, וְהַתְקוּן וְהַעֲצָה לָזֶה — שִׁיבּוֹא לְחַכֵּם וּלְצַדִּיק הָאֲמִת, שֶׁהוּא הֵבֵר דַּעַת הָאֲמִתִּי, בְּשַׁעַה

שהוא אומר תורה, ואז הוא מחבר דברי תורה ממקום למקום בדרך חדושי תורה, ובזכות זה תזכו למצא בנקל זיווגכם (עין לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ט); ומה גם שעל-ידי שתשמעו תורה מהבר דעת האמתי — שהוא החכם והצדיק האמת, על-ידי-זה יאיר בדעתכם אמתת מציאותו יתברך, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא מלא רחמים, ובדאי יש פונה בעפוב, ותהיה לכם סבלנות לחפות ולקוות אליו יתברך; אשריכם ואשרי חלקכם, אם תמצאו את החכם והצדיק האמת, ואז טוב לכם תמיד.

טו.

אבל זאת תדעו, בני ובנותי היקרים, שלא בנקל יכולים למצא את הצדיק האמת והחכם בר הדעת, אשר על-ידי אמירת תורתו יכולים למצא את זיווגו האמתי, ואשר על ידו יכולים להתחזק באמת באמונה פשוטה, ולזכות לחזר אליו יתברך, כי יש הרבה צבועים ושקרנים, אשר בני-אדם מטעים את עצמם בהם, והם מטעים את העולם, ועל-כן עליכם להיות רגילים בתפלה זו שחבר מוהרנ"ת

ז"ל, ומאד מאד מסגלת למצא את הצדיק האמת המגלה תורת אמת, המקשרת ומחברת את האדם אליו יתברך.

לקויטי-תפלות, חלק ב', תפלה מ"ה:

אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים וגלה לנו בחסדיך העצומים את הצדיק האמת שהוא בעל דעת גדול, זכנו למצא אותו ולהתקרב אליו באמת, ולשמע תורה מפיו הקדוש, ורחם על כל ישראל אשר קשה להם למצא זיווגם (ובפרט על פלוני בן פלונית), ועזר להם והושיעה להם מהרה, שיזכו כל אחד ואחד למצא זיווגו האמתי ההגון לו מן השמים חיש קל מהרה, בלי שום עפוב ובלי שום צער ויסורים כלל, כי אין אתנו יודע עד מה, שום עצה ותחבולה איך לבקש הזיווג לכל אחד, כי אתה יודע כמה קשה לאדם למצא זיווגו האמתי, כי כל הזיווגים הם שני הפכים, ובפרט פי לפעמים הם בהפך גדול מאד, אשר קשה לזוגן בקריעת ים סוף, ואי אפשר לחברם ולזוגם, כי אם על-ידי הדעת האמתי המשדף

כל השדוכים, על-פן צריכים לשמע תורה מפיו
 הבר דעת האמתי שהוא מחדש חדושים נפלאים
 בתורה, ומחבר ומיחד אתון רב רבין ואתון זעירין
 ומקשר ומשדף דברי תורה ממקום למקום,
 אשר על ידו נגמרים כל השדוכים שבועולם,
 בסוד: "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
 מפיהו", ראשי תבות "שדוף", אבל, בעוונותינו
 הרבים, נעלם מאתנו ולא נדע איך למצא את
 הבעל דעת הקדוש הזה, ולשמע תורה מפיו,
 ועתה מאין יבוא עזרנו, על-פן עינינו תלויות אליך
 לבד, מלא רחמים, יושב ומזוג זוגים, שתחמל
 על כל עמך ישראל הצריכים למצא זוגם (ובפרט
 וכו'), ותשלח לכל אחד מהרה זוגו ההגון לו
 מן השמים באמת, ותהיה פרצונו ותהיה לו לעזר
 ולהועיל, ויקים בו ובכל הצריכין למצא זוגם:
 "מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה".

ארון יחיד, מלא רחמים, צופה ומביט עד סוף
 כל הדורות, המנהג עולמו בחסד ובכריותיו
 ברחמים, חוס ורחם וחמל על ימי הנעורים של
 נערי עמך בית ישראל, והודיענו נא את דרכיך,

איך נזכה לדעת למצא זיווגם האמתי של כל
 התלויים בנו, זפנו ועזרנו, שבכח ובזכות הצדיקים
 הגדולים האמתיים, שהם הדעת הקדוש של כל
 העולמות, אשר המשיכו וגלו דעת גדול ונפלא
 באמת גם בעולם הזה, בכחם ובזכותם נזכה
 מהרה למצא בת זיווגם של כל אחד ואחד מעמך
 בית ישראל, ונזכה להשיאם מהרה למזל טוב
 לחיים טובים ארכים ולשלום, ותהיה פרצונו ולא
 תהיה מנגדת אליו כלל, חס ושלום, רק ידורו
 באהבה ובשלום בקדשה ובטהרה פרצונך באמת,
 ויזכו כל עמך בית ישראל לשמר את הברית
 קדש בקדשה גדולה באמת, אשר כל התורה
 כלה תלויה בזה, והוא עקר הנסיון והבחירה של
 כל אדם בזה העולם, כאשר גלית לנו על-ידי
 חכמך הקדושים, ויזכה כל אחד ואחד להוליד
 מאשתו בנים ובנות דורות ודורי דורות עד
 עולם, וכלם יהיו חיים וקיימים לעבודתך וליראתך
 לארך ימים ושנים טובות, ויכירו וידעו אותך
 ואת גדלת צדיקיך האמתיים אשר בהם בחרת,
 ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים
 בזה העולם.

רבונו של עולם, לא בִּחְטָאֵינוּ עָשִׂיתָ לָנוּ וְלֹא
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ גָּמַלְתָּ עָלֵינוּ, גַּם עָתָה חוֹס
 וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ וְהִסְתַּר פְּנֵיךָ מִחְטָאֵינוּ,
 וְכָל עוֹנוֹתֵינוּ מָחָה, וְאֵל תִּבְיט עַל מַעֲשֵׂינוּ רַק
 תִּבְיט עַל זְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שְׁאָנוּ סוֹמְכִים
 עֲלֵיהֶם בְּכָל יַעַת, אֲשֶׁר מִיָּמֵי דַעֲתִיהֶם הִקְדוֹשׁ
 אָנוּ שׁוֹתִין, וּמִפִּיהֶם אָנוּ חֵיזֵן עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְמַצָּא זִוּוּגוֹ
 הָאֲמִתִּי מֵהֶרֶה, וְתִמְלֹא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים,
 כְּכֹל אֲשֶׁר שְׁאֲלָתִי מֵאֲתָךְ, בְּעַל הַרְחָמִים, בְּעַל
 הַחֲמֻלָּה, בְּעַל הַחֲנִינָה, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כְּלִים, וְאַתָּה
 חֲפִץ שְׂגֹם גְּרוּעַ וּפְחוֹת כְּמוֹנֵי כְּמוֹנֵי יִבְקֹשׁ אוֹתְךָ
 עַל כָּל הַטּוֹב וְהַחֶסֶד, כִּי אַתָּה טוֹב וּמִיֵּטִיב לְכָל,
 וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלָּתְךָ, כְּשֵׁאתָה עוֹשֶׂה חֶסֶד נִפְלָא עִם
 הַרְחוּקִים מִמֶּךָ, וּבִכְפָּרְט עִם רְחוּק כְּמוֹנֵי, כִּי אַתָּה
 חוֹנֵן אֶת מִי שְׁאֵינוּ רְאוּי לְחוּן, וּמְרַחֵם עַל מִי
 שְׁאֵינוּ רְאוּי לְרַחֵם, וּבִכְפָּרְט שְׁאֵנִי רוֹאֶה בְּכָל יַעַת
 כָּל הַחֶסֶדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר אַתָּה מְפִלִיא
 חֶסֶדְךָ עָלַי בְּכָל יוֹם וּבְכָל יַעַת וּבְכָל שָׁעָה, "כִּי
 חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהַצֵּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ",

חֲסֵדְךָ גָדוֹל עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, "כִּי גָבַר
עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ וְאַמַּת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ", עַל־כֵּן
מָצָא עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֱלֹהִים,
כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי אֲנִי מִפִּיל תְּחַנְּתִי לְפָנֶיךָ, כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעַל כַּח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִים
הַזּוֹכִים וּמְזוֹכִים אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר כָּחַם וְזִכּוֹתָם מִסְפִּיק
גַּם עָלַי לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי וְאֵת זֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת שְׁבַע עוֹלָם,
כִּי בְשֵׁם קְדֻשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
בַּיְשׁוּעָתְךָ. "יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
:יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי", אָמֵן וְאָמֵן :

טז.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! נָא וְנָא אֵל תִּיַאֲשׁוּ עֲצַמְכֶם
בְּשׁוֹם אַפֵּן שְׁבַע עוֹלָם, עַל אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד לָכֶם
לְמָצָא אֶת זְוֹנְגָכֶם, כִּי בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אִם תִּהְיוּ חֲזָקִים
בְּתַפְלָה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ תִּרְאוּ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת וְנִסִּים
נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִן שְׂאֲתֶם
רוֹאִים שֶׁהַתְּפִלָּתֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַדִּין לֹא נוֹשַׁעְתֶּם,

עליכם לידע, שאין שום תפלה הולכת לריק, וכשתרבו להתפלל, עליכם להאמין שהוא תברך מחביא בבית גנזיו כל תפלה ותפלה מתפלתכם, ותועיל לכם אחר-כך הינו אחר החתנה, כי כל תפלה שאתם מתפללים עכשו תבוא לתועלת גדולה לכם ולבניכם ולבנותיכם אחרים, ועל-כן אל תיאשו עצמכם מהתפלה, כי בודאי בוא יבוא יום ישועתכם בקרוב.

ז.

בני ובנותי היקרים! בענין זיווגים ושדוכים צריכים הרבה סבלנות, ואסור לדחק את השעה כלל, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"ד): כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו, וכל הנדחה מפני השעה, השעה נדחית מפניו, הינו מי שרוצה תכף-ומיד להתחתן, ודוחק את השעה בלי שום סבלנות, רק מכרח להתחתן עכשו דיקא, אז סובל הרבה, כי השעה דוחקתו, ויש לו מרירות גדולה וחלישות הדעת איומה ונוראה, עד שעל-פי-רב בחור או בחורה כל-כך מרוזים על אי מציאת

זווגים, עד שנופלים ליאוש גמור, חס ושלום, פאלו
 פבר אבד מנוס ותקוה מהם, ומתרשלים מהכל,
 שוכבים בדכאון עצום, ומשעממים בשעמום, שזה
 מביא לידי שגעון וזמה (כתבות נ"ט); ועל-כן עליכם
 לידע, אהובי, בני ובנותי היקרים, שהעקר בענין
 מציאת הזיווג לחכות הרבה בסבלנות, ולא להתיאש
 בשום אפן שבעולם כלל, כי כבר אמרו חכמינו
 הקדושים (מועד קטן י"ח): בכל יום ויום בת קול
 יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, ולכאורה כבר
 מספיק פעם אחת שייצא פרוז ובת קול בשעה
 שנולדים, שבת פלוני לפלוני, ולמה צריכים לצאת
 פרוז ובת קול בכל יום ויום? אלא לחזק ולאמץ
 את כל אחד ואחת, שידעו שיש להם בת זוג, ולא
 יתיאשו כלל יהיה איך שיהיה.

יח.

בני ובנותי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם
 לא להיות שבורים על שקשה לכם למצא את
 זווגכם, כי בודאי יש בזה פונה עליונה ממנו ותברך,
 ואין לנו רק תפלה — להרים ולהגביה עינינו אליו

יתברך, ולבקש רחמים ותחנונים, שיחוס וירחם עלינו כבר, ויותר מזה אין שום עצה כלל, וכל מה שמיעצים לכם שתתלבשו בלבוש כזה, או תחפשו פרנסה כזו, או תלכו בין אנשים אלו ואל תלכו אל אנשים אלו, וזה יעזר לכם בשדוכים למצא את זיווגכם יותר בנקל, תדעו כי הכל דמיונות והבל ורעות רוח, כי אין לה עוד דבר שפל-כף קשה, ואינו תלוי ביד אדם כלל, רק בידו יתברך כמו מציאת הזיווג, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שחר טוב, תהלים נ"ז): בוא וראה כמה קשה כח הזיווג, שבתורה ובנביאים ובכתובים: חד הקדוש-ברוך הוא שמו על הזיווג, עין שם; כי אין עוד דבר שיהיה כתוב מפרש שמו יתברך כמו על מציאת הזיווג, הרי שלכם לפניכם, שהזיווג תלוי אף ורק בידו יתברך ולא ביד בשר ודם, על-כן ראו לחזק עצמכם בכל מיני אפנים, ואל תניחו עצמכם לפל כלל בשום אפן שבעולם, רק הרגילו עצמכם לברוח תמיד אליו יתברך, ואפלו כל הסגלות והתקונים שנותנים לכם, אל תאבו ואל תשמעו ואל תצייתו להם, רק מה שצונו רבנו ז"ל, אשר הוא יורד לעמק שרש הדברים עד אין סוף, והוא יודע ומבין אתכם

בפּרָטיות, עַל־כֵּן רק מה שְׁהוּא צָוָה רָאוּ לְקַיֵּם,
וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְתִזְכּוּ לְרֹאוֹת
יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה.

י.ט.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! אֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבֵּין מְרַחוֹק
אֵת גְּדֹל צַעֲרְכֶם וּמְכַאוֹבְכֶם הַקְּשָׁה שֶׁעֲדִין לֹא זָכִיתֶם
לְמַצֵּא אֶת זְוִיגְכֶם, וְאַתֶּם עֲדִין רוֹקִים, זְכְרוּ הֵיטֵב מֵה
שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ו'):
מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצֵּא זְוִיגוֹ יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְקִרוֹת
בְּקַרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים; עַל־כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
אֱהוּבֵי, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל
אֵלּוּ, וְתִרְגְּלוּ עֲצַמְכֶם לְקִרוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּפִרְשַׁת
הַנְּשִׂאִים, וְתֹאמְרוּ אַחֲרֵיכֶם אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁאַחֲרֶיהָ,
וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבִזְכוֹת
רַבְּנוּ ז"ל וְעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת תִּזְכּוּ לְהוֹשִׁיעַ בִּישׁוּעָה
שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שָׁאֵר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוּת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּמָּשַׁח
אֹתוֹ וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו, וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשַׁחם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי
 יִשְׂרָאֵל רְאֵשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמַּטֹּת הֵם
 הַעֲמֻדִים עַל־הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קַרְבָּנָם לִפְנֵי
 יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צֶבֶב וּשְׁנַי־עֶשֶׂר בָּקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי
 הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד
 אֶת־עֲבֹדַת אֱהֵל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ
 כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן
 אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֵת אַרְבַּעַת
 הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם: וְאֵת אַרְבַּע
 הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁמוֹנֵת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
 עֲבֹדָתָם בְּיַד אֵיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וְלְבְנֵי קֵהֵת לֹא
 נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּפִתְףֵי יִשְׂאוּ: וַיִּקְרִיבוּ
 הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻפֹת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ
 הַנְּשִׂאִים אֶת־קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ
 אֶת־קַרְבָּנָם לְחֻנַּפֵּת הַמִּזְבֵּחַ:

וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קַרְבָּנֵנו נְחֻשׁוֹן בֶּן־
 עֲמִינָדָב לְמִטֵּה יְהוּדָה: וְקַרְבָּנֵנו קַעֲרַת־כֶּסֶף
 אַחַת שְׁלִשִׁים וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים

שָׁקֵל בְּשָׁקֵל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֲשָׂרֶה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר
 אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נֶחֱשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעֵר נָשִׂיא יִשְׁשָׁכָר:
 הַקָּרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֵל בְּשָׁקֵל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֹּף אַחַת עֲשָׂרֶה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לְחֹטְאֹת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעֵר:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנִי זְבוּלָן אֱלִיאָב בֶּן־
 חֵלֶן: קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֵל בְּשָׁקֵל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת

עֲשֶׂה זֶה מִלֵּאָה קְטָרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן
 אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֶן:

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נָשִׂיא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־
 שְׂדִיאוּר: קֶרֶבֶנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵייהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֶּף אַחַת עֲשֶׂה זֶה מִלֵּאָה קְטָרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קֶרֶבֶן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׂדִיאוּר:

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן־
 צוּרִישְׂדִי: קֶרֶבֶנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵייהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֶּף אַחַת עֲשֶׂה זֶה מִלֵּאָה קְטָרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר

איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה
קרֶבֶן שלמיאל בן צורי־שדי:

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: קרֶבֶנו
קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני־שנה חמשה זה קרֶבֶן אליסף בן־דעואל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן־
עמיהוד: קרֶבֶנו קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר
איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם

חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה
 קרבן אלישמע בן-עמיהוד :

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור :
 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-
 אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל
 בן-פדהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן-
 גדעני : קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה

עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן
אבידן בן־גדעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן־עמישדי :
קרבונו קצרת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד
לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן
אחיעזר בן־עמישדי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן־עכרון : קרבונו קצרת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר
איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים
אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם

חֲמֹשֶׁה עֶתְדִים חֲמֹשֶׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמֹשֶׁה זֶה
קָרְבַּן פְּגָעִיאַל בֶּן־עֶכְרָן:

בְּיוֹם שָׁנִים עָשׂוּר יוֹם נָשִׂיא לְבְנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵעַ
בֶּן־עֵינָן: קָרְבָּנוּ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד כְּבֹשֶׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזֹבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שָׁנִים אֵילִם
חֲמֹשֶׁה עֶתְדִים חֲמֹשֶׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמֹשֶׁה זֶה
קָרְבַּן אַחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן:

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל קֶעֶרֶת־כֶּסֶף שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִזְרָקֵי־כֶסֶף
שָׁנִים עָשׂוּר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמָאָה
הַקֶּעֶרֶה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כֹּל
כֶּסֶף הַכֹּלִים אֶלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עֲשָׂרָה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה
הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כֹּל־זָהָב הַכִּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמָאָה:
כֹּל־הַבָּקָר לְעֵלָה שָׁנִים עָשׂוּר פָּרִים אֵילִם שָׁנִים־עָשׂוּר

כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם־עָשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי עֲזִים
 שְׁנַיִם־עָשָׂר לַחֲטָאתָ: וְכָל בְּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים
 וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֲתָדִים שְׁשִׁים כְּבָשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמַּשַּׁח
 אֹתוֹ: וּבָבֹא מִשֶּׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ, וַיִּשְׁמַע
 אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכַּפֹּת אֲשֶׁר עַל־אֹרֶן
 הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַפָּרְכִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו:

* * *

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
 שְׁתִּזְכְּנֵנִי לְמַצָּא אֶת בֵּת (בֶּן) זוּגִי הָאֲמִתִּית
 הַשְּׂיֵכֶת לְשֹׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי, בְּזָכוֹת קְרִיאָתִי אֶת קְרִבְנוֹת
 הַנְּשִׂאִים כְּאֲשֶׁר צוֹיֶת אוֹתָנִי עַל־יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקֶיךָ,
 שְׁמִי שְׁקֻשָּׁה לוֹ לְמַצָּא זוּגִי, יְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ
 לְקָרוֹת בְּקְרִבְנוֹת הַנְּשִׂאִים, וְהֵנָּה, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 עֲשִׂיתִי מַה שְׁמַטָּל עָלַי, וְצִיִּיתִי אֶת רֹאשׁ צְדִיקֶיךָ,
 עֲתָה עֲשֵׂה אֶת שְׁלֹךְ, וְתִזְמִין לִי אֶת בֵּת (בֶּן) זוּגִי
 הַהַגּוֹנֵה לִי מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא יִתְחַלְפוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם,
 הַזּוּוּגִים, רַק הַזּוּוּג יִהְיֶה שְׁלִי דִיקָא, שֶׁל שֹׂרֵשׁ
 נִשְׁמָתִי דִיקָא, וְאַזְכֶּה לְמַצָּא אוֹתָהּ בְּנִקְלָה, בְּלִי שׁוּם
 קָשִׁי כָּלֵל, וּבְלִי שׁוּם מְרִיבוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ כָּלֵל,

בזכות הנשיאים שהקריבו קרבנם בחנכת המזבח, אשר אתה לבד יודע את רזי וסתרי נסתרות שיש בזה, באשר אמרו חכמינו הקדושים (זהר הקדוש, פרשת נשא קמ"ח): אלמלא לא אקריבו אלין תריסר נשיאין לא יכל עלמא למיקם קמי תריסר נשיאי ישמעאל מרב קטרוגם שיש להם על כלל נשמות ישראל, ובפרטיות עלי החוטא והפושע שנכשלתו כבר כל-כף בימי חיי בכל מיני מדות רעות של ישמעאל שהם תאות נאוף, אשר בודאי על-ידי קטרוגם עלי קשה וכבד לי למצא את בת (בן) זוגי, ועל-בן, אבי שבשמים, עשה למענך ולמען זכות שנים עשר נשיאיך הקדושים שקראתי את סדר קרבנם שהקריבו וחנוכו את המזבח, שאזכה על-ידי-זה לבטל מעלי כל הקטרוגים הרעים מקלפת ישמעאל, ואזכה למצא את בת (בן) זוגי ולהתחתן עמה בסימן טוב ובמזל טוב, ולעולם לא אתגרש ממנה, אשר המזבח מוריד על זה דמעות (גטין צ'), בזכות קרבנות הנשיאים שחנוכו בהם את המזבח:

אבי שבשמים, חוס ורחם עלי, וזכני לבטל את עצמי לגמרי אליך תתברך, ולא אקוה ואבטח

בְּשׁוּם בֶּשֶׁר וָדָם רַק עָלֶיךָ לְבַד, כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ הַנְּשִׂאִים,
 שֶׁהָיוּ בְּטָלִים וּמְבֹטָלִים בְּאוֹרֶךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
 כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי הוריות,
 פֶּרֶק ג', הֲלָכָה א'): נְשִׂיא שְׂאִין עַל גִּבּוֹ אֵלָא אֵלֵהּיו;
 כְּמוֹ-כֵן אֲזָכָה לְהָאִיר עָלַי אוֹרֶךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
 וְלֹא יִהְיֶה עָלַי אֵלָא אֱלֹהִי, שְׂאֵתָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן,
 אֲרֹךְ אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת, נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂא
 עוֹן וּפְשָׁע וַחֲטָאָה, אָנָּה, הַשֵּׁם, רַחֵם עָלַי, וּמְחַל לִי
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וְאֵהִיָּה נָקִי לְגַמְרֵי מַחֲטָאִים,
 כְּמוֹ הַנְּשִׂאִים שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פֶּרֶקִי דְרַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר, פֶּרֶק מ"ה), שְׁלֹא הִשְׁתַּתְּכּוּ בְּעוֹן הָעֵגֶל וּבְשׁוּם
 עוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזָכָה לְהִרְגִישׁ אוֹתָךְ עָלַי תְּמִיד,
 וְלֹא אֶקְוֶה וְלֹא אֶבְטַח בְּשׁוּם אָדָם שֶׁבַע עוֹלָם רַק בְּךָ
 תִּתְּבַרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

כ.

בְּנִי, בְּנִי! רְאֵה לְהִיּוֹת זְהִיר לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה
 בְּכָל חֹדֶשׁ בְּעֵת קְדוּשַׁת הַלְּבָנָה, כַּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ
 ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ב'): קְדוּשַׁת הַלְּבָנָה
 סִגְלָה שְׂיִמְצָא אָדָם אֶת זְוִיגוֹ, וְסִימָן לְדַבֵּר: לְבָנָה

ראשי תבות: בתולה נשאת ליום הרביעי, ועל-כן
 בעת שאמה אומר סדר קדוש לבנה, תכונן גם
 למציאת זיווגך, כי האשה היא מרמזת ללבנה שהיא
 המלכות, ובכל חודש היא מתחדשת, ועל-כן אז הזמן
 הראוי ביותר לבקש בעבור מציאת הזיווג, ומה גם
 פי השנים-עשר נשיאים הם מרמזים לשנים-עשר
 ראשי חודשים (עין לקוטי-הלכות, ראש חודש, הלכה
 ו, אות ו), ובכל ראש חודש מאיר נגד נשיא אחר
 מהשנים-עשר נשיאים, שהם מתקנים את המשפט,
 שלא יהיה שום עוות וקלקול המשפט, ושלא
 יתעקם לב האדם, ובפרטיות מי שקשה וכבד לו
 מציאת זיווגו, לו מתעקם ביותר לבו, והוא מלא
 קשיות וספקות עליו יתברך, עד שיש הרבה שמרכ
 חלשות דעתם נופלים לכפירות גמורה, רחמנא
 לצלן, מרב עקממיות לבכם שיש להם קשיות עליו
 יתברך — מדוע חבריהם כבר התחתנו, והם עדין
 לא זכו למצא את בת זוגם, וזה מאד מאד ממרר
 להם את החיים, ועל-כן בכל ראש חודש מתקן נשיא
 אחר את החודש על-ידי קרבנו שהוא מקריב, ובזה
 נתקן המשפט, עד שאין שום קשיות עליו יתברך,
 וביותר נעשה דבר זה בשעת קדוש לבנה, כי מובא

בזהר הקדוש (פרשת וישלח קס"ט): ביום רביעי
 נבראה הלבנה חסרה, ובשביל זה נתנו רשות לכל
 המשחיתים והרוחין והשדין והקלפות להתפשט
 בעולם, והם מתאחזים ביותר באשה, ועל-כן דיקא
 על-ידי קדוש לבנה יכול למצא את זוגו, כי
 כשזוכה למצא את זוגו, אז נתבטלין כל הרוחין
 והשדין והקלפות, ונתהפך היום רביעי ליום ששון
 ושמחה, בסוד: ב'תולה נ'שאת ל'יום ה'רביעי, כי
 דוקא מהקלקול נעשה התקון, ועל-כן דיקא בעת
 שאמה מקדש את הלבנה, תכון גם על מציאת
 זוגו, ותתפלל אז תפלה קצרה לפניו יתברך:

רבונו של עולם, כשם שאני מקדש עכשו את
 הלבנה, ומקבל את פני השכינה, כן תעזרני
 להשלים עצמי, ולזכות להיות האדם השלם למצא
 את בת זוגי, ויהיה אור הלבנה כאור החמה, ויתחברו
 יחד החמה והלבנה, שהם — נשמתי ונשמת בת
 זוגי, ונזכה יחד להנשא ולהוליד בנים ובנות חיים
 וקיימים, ושלא יארע להם שום צער ונזק ומכאובים
 וחסרונים בחייהם, חס ושלום, רק שיהיו בריאים
 ומצלחים כל ימי חייהם, ותאיר מאור עיניהם באור
 תורתך הקדושה תמיד, אמן כן יהי רצון!

כא.

בְּנִי, בְּנִי! בְּכָל יוֹם בִּבְקָר כְּשֵׁאתָה אוֹמֵר שִׁירַת
הַיָּם שֶׁאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּקָרִיעַת יַם סוּף, תִּרְאֶה לְאִמְרָה
בְּכֹונָה גְדוֹלָה מְלֵה בְמֵלָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר
הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן א'): מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצֵּא זִוּיגוֹ,
יֹאמֵר בְּכֹונָה שִׁירַת הַיָּם, עֵינַי שָׁם; וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַה
שֶׁאָתָּה אוֹמְרָה בְּכָל יוֹם, תִּרְאֶה לְכוּן כְּאֵלוֹ אָתָּה
עוֹמֵד עֲכָשׁוּ בְעֵת קָרִיעַת יַם סוּף, וְאָתָּה שֶׁר שִׁירָה
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָמְרוּ בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (תְּרוּמָה קלא.):
שִׁיר הַזֶּה שֶׁל "אֵז יִשִּׁיר" עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁירוֹת, עֵינַי
שָׁם; וְאָמְרוּ (בְּשַׁלַּח ס.), שֶׁהַשִּׁירָה הַזֹּאת נִתְחַבְּרָה
בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְעַל-פִּי עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרוֹת,
וְעַל-פִּי שְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ, עֵינַי שָׁם; וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁאוֹמְרָה
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּכֹונָה גְדוֹלָה, וּמְכוּן כְּאֵלוֹ עוֹמֵד עֲכָשׁוּ
סִמּוּף וְנִרְאֶה לַיָּם סוּף, וְשֶׁר שִׁירָה בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְרְאֶה לָהֶם אֵז לְיִשְׂרָאֵל כְּבַחוּר;
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ רַבָּה, פָּרַשַׁת שְׁמוֹת,
פָּרָשָׁה א', סִימָן ט"ז): כְּשֶׁנִּגְלָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל הַיָּם, נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת הַכִּירוּהוּ תַחֲלָה, עֵינַי שָׁם;
וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַה שֶׁתֹּאמֵר בְּכָל יוֹם אֶת שִׁירַת הַיָּם,

תִּכְנֹן לְדַקְדֵּק בְּשִׁירָה בְּדִיוּק כְּמוֹ שֶׁאַתָּה עוֹמֵד עַכְשָׁיו
עַל הַיָּם וְיִשָּׁר שִׁירָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת
בֵּית זִוְגָךָ, וְכִמּוֹ שֶׁהָיָה בְּעֵת קְרִיעַת יַם סוּף שֶׁהַנָּשִׁים
הַיְהוּדוֹת הִתְקַבְּלוּ כְּמוֹ-כֵן תִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְהַפִּיר וּלְמַצֵּא
אֶת בֵּית זִוְגָךָ.

כב.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְּקָרִים! אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד
לְהִיּוֹת רְגִילִים בְּתַפְלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
כִּי אֵין לְשַׁעַר וּלְסִפּוֹר וּלְתֹאֵר מַעֲלַת הַתַּפְלָה בְּשָׂמִים,
וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשֶׁהַתַּפְלָה עִם דְּמָעוֹת גַּם-כֵּן, אִזּ שׁוֹבֶרֶת
אֶת כָּל הַמְּסָכִים וְהַדְּלָחוֹת הַסְּגוּרוֹת, וְנִתְקַבְּלַת
תַּפְלָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ב):
"שְׁעָרֵי דְּמָעוֹת לֹא נִנְעָלוּ", וְאֵל תִּיַּאֲשׁוּ עֲצָמְכֶם מִן
הַרְחָמִים כָּלֵל, וְאֵף שֶׁנִּדְמָה לְכֶם שְׂכָבֵר הַתַּפְלָלָתָם
וּבְכָל זֹאת לֹא נִעְנִיתֶם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן רְאוּ לְהַתַּפְלָל
שׁוֹב וְשׁוֹב מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא לְהַפְסִיק, כְּעֵין
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת לב): אִם רֹאֵה
אָדָם שֶׁהַתַּפְלָל וְלֹא נִעְנָה, יִחְזֹר וְיִתַּפְלֵל, עֵין שָׁם;
וְאָמְרוּ (ירושלמי, בְּרִכּוֹת, פָּרָק ד', הַלְכָה א'): וְהָיָה כִּי

הרבּתהּ להַתְּפַלֵּל, מִכָּאֵן שֶׁכָּל הַמְּרַבָּה בַּתְּפִלָּה נֶעְנֶה,
 עַיִן שָׁם. וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא כּוּט.): לָמָּה נִמְשָׁלָה תְּפִלָּתְךָ
 שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵילַת? מָה אֵילַת זֶה כָּל זְמַן שֶׁמִּגְדֵּלְתָּ,
 קִרְנֶיהָ מִפְּצִילוֹת, אַף צְדִיקִים כָּל זְמַן שֶׁמְרַבִּין בַּתְּפִלָּה
 תְּפִלָּתְךָ נִשְׁמַעַת, עַיִן שָׁם; וּבִפְרָטִיּוֹת אַתָּם שֶׁעֲדִין
 לֹא מִצְאָתֶם אֶת בֵּת זְוִיגְכֶם, וְאַתֶּם שְׂבוּרִים בְּלִבְכֶם
 מְאֹד מְאֹד מְרַב צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וּמְרַב מְרִירוֹת,
 בּוֹדְאֵי אִם תִּתְחַזְּקוּ בַּתְּפִלָּה, תִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתְכֶם, כְּמוֹ
 שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ"ג.): מִי שֶׁעָדַתוֹ
 שֶׁפִּלָּה עָלָיו אֵין תְּפִלָּתוֹ נִמְאָסַת, שֶׁנֶּאֱמַר: "לֵב נִשְׁבֵּר
 וְנִדְבָה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה", עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאוּ
 לַהֲיֹת חֲזָקִים רַק בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 כִּי יִשׁוּעַתְכֶם תִּלְוֶיהָ רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא בְּיַד
 בָּשָׂר וְדָם כָּלֵל, וְאֵל יִפְתָּה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם כְּאֵלוֹ
 זְוִיגְכֶם תְּלוּי בְּאִיזָה שְׂדָכָן אוֹ שְׂדָכְנִית, אוֹ בְּאִיזָה
 בֶּן אָדָם וְכוּ' וְכוּ', עֲלֵיכֶם לִידַע כִּי זְוִיגְכֶם תְּלוּי
 אַף וְרַק בְּיַד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִרְבֵּה שְׁלִיחִים
 לְמָקוֹם, וְעַל-כֵּן אֵל תַּעֲשׂוּ מֵהַטָּפֵל עֲקָר וּמֵהָעֲקָר
 טָפֵל, וּבְזָכוֹת הַתְּפִלָּה בּוֹדְאֵי תוֹשְׁעוּ וְתִמְצְאוּ אֶת בֵּת
 זְוִיגְכֶם, וּבִפְרָטִיּוֹת כִּשְׁתִּתְּפַלְּלוּ אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּפִים.

תפלה נוראה ונפלאה

לאמרה בכל יום ויום, עד שיזכה למצא את בת זוגו.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלך
עליון, מלא רחמים, חוס ורחם עלי, ראה
בעניי ושׂא נא לכל חטאתי, נפילתי בבור עמק
מיום שאני מפיר את עצמי, ונכשילתי כבר במה
שנכשילתי וכו' (יפרש בפה כל מה שרק זוכר),
תעיתי כשה אוכד בקש עבדך; רבוננו של עולם,
מרב עניי ועמלי, ומרב עצם עוונותי ופשעי הרבים
והעצומים בלי שעור וערך ומספר, ומעצם בלבול
דעתי מרבוי הפגמים שפגמתי בעוונותי מעודי
ועד היום הזה איני יכול לפתח פי לדבר כלל,
וקשה וכבד עלי מאוד מאוד לפרש שיחתי לפניך,
וגם אי אפשר לפרש כל שיחתי לפניך בכל אשר
עם לבבי, כי צרות לבבי הרחיבו מאוד, אשר לא
יספיק הזמן לפרטם, כי רבות אנחותי, ולבי דוי,
אבל אף-על-פי-כן הציקתני רוחי ועצור במלים לא
אוכל, אמרתי אשיחה וירוח לי, אתה אצלת וכראת
ויצרת ועשית את נשמתי, והורדתני מרום גבהי
מרומים עד עולם העשיה הגשמי הזה, ונולדתני

לְאָבִי וְלְאִמִּי, וְהֵם גָּדְלוּ וְטָפְחוּ אוֹתִי, וְכָל מֵה
 שְׁעָבַר עָלַי מִיּוֹם קִטְנוּתִי עַד עַכְשָׁיו אֶתְּהָ לְבַד יוֹדֵעַ,
 וְעַכְשָׁיו הִגַּעְתִּי לִימֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר הִתְאַוּוֹת בּוֹעֲרוֹת
 בִּי מְאֹד מְאֹד, אֲבָל דָּא עָקָא כִּי אֵינִי זוֹכֵה לְמַצָּא
 אֶת בֵּת (בֶּן) זוּגִי, וְאֲנִי הוֹלֵךְ כְּשֹׁפָר נֶע וְנָד בְּאַרְץ,
 וְקָר לי מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי רַבּוּי עוֹוֹנוֹתַי אֲבַדְתִּי
 אֶת בֵּת (בֶּן) זוּגִי, וְאֵינִי יְכוֹל לְמַצָּא אוֹתָהּ, וְאֲנִי שְׂבוּר
 כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבָר וּמְדַכָּא בְּיַסּוּרֵי עֲצָמַי, שְׂרוּי בְּדַכְּאוֹן
 וּבְעֲצָבוֹן פְּנִימִי; מָה אֵמַר וּמָה אֲדַבֵּר, הָאֱלֹהִים מְצָא
 אֶת עוֹוֹנִי, לָאן אֶפְנֶה עַכְשָׁיו לְעֶזֶר? ! מִי יִבִּין אֶת לְבַבִּי
 הַנְּשֻׁבָר? ! מִי יִבִּין אֶת דַּעְתִּי הַמְּעַקְמָת? ! מִי יִבִּין אֶת
 מְרִירוֹת נַפְשִׁי, שְׂאֲנִי פֶלֶג גּוֹף, חֶסֶר וְרִיק מְכַל טוֹב,
 בְּלֹא תוֹרָה, בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא טוֹב, בְּלֹא בַּיִת, בְּלֹא
 חוּמָה, בְּלֹא שְׁלֵמוֹת? ! מְלֵא רַחֲמִים, מְרַב קְלָקוּלִי
 אֵינִי יְכוֹל לְהֶאֱרִיךְ בַּתְּפִלָּה הַזֹּאת הַרְבֵּה, אֶף-עַל-פִּי
 שְׂלֵא יִסְפִּיקוּ כָּל הִירִיעוֹת שְׂבַעוֹלָם לְבָאֵר אָפֶס קֶצֶה
 מִהִתְחַנּוּת וְהִבְקָשׁוֹת וְהוֹדוּוּיִים וְהַהִפְצָרוֹת וְהַתְּפִלוֹת,
 שְׂאֲנִי צְרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּעִנְיָן זֶה עַל הָעָבֵר וְעַל הַהוּה
 וְעַל הָעֵתִיד, אֶף מָה אֶעֱשֶׂה כִּי דְבָרֵי נִסְתָּמִים, אֲבָל
 עִם כָּל זֹאת בָּאתִי לְפָנֶיךָ, אֲדוֹן כָּל, חוּמַל דְּלִים,
 טוֹב וּמִיטִיב לְרָעִים וְלְטוֹבִים, שְׂתַּחֲוֶס וְתַחֲמַל עַל

אמלל כמוני, שבור כחרס כמוני, משקץ ומתעב
 כמוני, ותרחם כבר עלי שאזכה למצא את בת זוגי
 מן השמים, ההגונה לי, ושלא תהיה מתנגדת אלי
 כלל, רק נדור ביחד באהבה, אחוה ורעות, ולא
 תהיה פנינו שום קנאה ושום שנאה ושום שנוי
 רצון כלל;

מלא רחמים, רחם עלי, ראה בשכרון לפי, איך אני
 מרגיש בלא זוגי, ואתה לבד יודע, כי אין עוד
 צער ויסורים כמו למי שאין לו בת (בן) זוג, ונכשל
 בכל פעם בחטאים ועוונות ופשעים, וכל העולם
 חשוף בעדו, ובפרטיות לי העני והבוזי, שנפלתי כבר
 בפח יקוש כל-כף, ואין לי שום עצה ושום דרך איך
 לצאת מזה, והכל סגור בעדי, איני רואה שום דרך
 ופתח לישועתי, אנא יהוה, אל מלך נאמן, אשר
 אתה לבד יודע מהיכן נשתלשלה נשמתי, והיכן
 היא בת זוגי, חוס וחסל עלי, ועשה סבות לטובה
 שאזכה למצאה, ונתועד יחד, ונזכה להתחתן יחד,
 ולבנות בית נאמן בישראל, ואף-על-פי שאני יודע,
 שמרפוי עוונותי אבדתי את טובתי, אף-על-פי-כן,
 אבי שבשמים, רחמיך רבים, רחמיך נשגבים, רחמיך

לא פלים, המִשָּׁף עָלַי מִדַּת רַחֲמֶיךָ וְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל,
וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּעַת צָרוֹתַי הַמְרֻבּוֹת, וְתִזְמֵן לִי אֶת בֵּית
(בֶּן) זוּגִי הַהַגּוֹנָה לִי, וְשֵׁלָא יִתְחַלְפוּ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם,
הַזּוּגִים רַק תֵּן לִי אֶת בֵּית (בֶּן) זוּגִי דִּיקָא, בְּאִפְּן
שְׂאֻזְפָּה לְהַשְׁלִים עֲצָמֵי בְּזַה הָעוֹלָם, וְלְהוֹלִיד בְּנִים
וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

תְּפִלָּה נִפְלְאָה עַל מְצִיאת בֵּית זוּגוֹ

לְאִמְרָה בְּכֹל יוֹם

(הַעֲתִיקָה מִסֵּפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל")

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לְמִצָּא אֶת זוּגִי הַהַגּוֹן לִי
מִן הַשָּׁמַיִם כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתִי, וְחֶסֶם וְשָׁלוֹם
וְחֶסֶם וְחִלְלִיָּה מִפְּנֵי רַבּוּי עוֹוֹנוֹתַי וְחַטָּאת נְעוּרַי לֹא
יִתְחַלְפוּ הַזּוּגִים, וְכֵן לֹא אֶצְטָרֵךְ לְעוֹלָם לְהַתְגַּרֵּשׁ,
חֶסֶם וְשָׁלוֹם, רַק הַזּוּג יִהְיֶה שְׁלִי דִּיקָא, שֶׁל שְׂרָשׁ
נִשְׁמָתִי דִּיקָא, אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלַי, וְאֵל תְּבִיט
עַל מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְגָמֵי הָעֲצוּמִים, וְאֵל תַּעֲשֶׂה
עִמִּי כְּחֻטָּאֵי וְעוֹוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וְזַכְּנִי לְמִצָּא אֶת זוּגִי
הָאִמְתִּי, וְחֶסֶם וְרַחֵם עָלַי, שְׂאֻנְצַל מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים

רעים ומחשבות זרות, ושמרני והצילני מן היצר הרע
וכת דיליה.

מה אעשה, רבוננו של עולם? ! אני כבר מוכן עכשו
להתחתן ולהנצל על ידי זה מיצרי הבוער בי,
אבל מה אעשה, כי עדין לא מצאתי את זוגי,
רבוננו של עולם, למה מגיע לי זאת, שכל ימי אהיה
בהרהורי עברה, וכן שתאמר עלי "תפח עצמותיו",
חס ושלום, הלא אתה לבד יודע שאני מוכן עוד
היום הזה להתחתן, אבל מה אעשה? אין לי שדוף!
קנה לטוב והנה בעתה, אני מחכה ומחכה מבקש
ומפציר אליך זה ימים ושנים, ועדין אין לי שום
רמז של ישועה, ואם-כן, רבוננו של עולם, אבי
שבשמים, למה מגיע לי ענש כזה — שכל ימי
אהיה מלא הרהורים רעים, וכן שתאמר עלי "תפח
עצמותיו", חס ושלום? ! רבוננו של עולם, האם אין
זה ענש גדול, שאני מתענה תחת יצרי הרע הבוער
בי, ומכשילני בכל יום ובכל שעה במה שמכשילני,
כאשר אתה לבד יודע זאת.

אָנָא אָבִי שְׁבַשְׁמִים, זַכְנֵי לְאַרְיֶכֶת אַפִּים, וְאַזְכָּה
 לְהֶאָרִיף אָפִי עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי, וְזַכְנֵי
 לְכַטֵּל דַּעְתִּי לְגַמְרִי, וְלֹא לְשֹׂאֵל שׁוֹם קְשִׁיוֹת, חֶסֶם
 וְשִׁלּוּם, חֶסֶם וְחִלְלָה, רַק זַכְנֵי לְהַכְנִים עַצְמִי בְּאַמוּנָה
 פְּשׁוּטָה, שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּיךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 תְּלוּי בְיָדְךָ, וְאִם-כֵּן לָמָּה לִי לְשֹׁבֵר עַצְמִי כָּל-כָּף? !
 זַכְנֵי עַל-כָּל-פְּנִים מַעֲכָשׁוּ לְהִתְחִיל לְהִתְקָרֵב וְלָשׁוּב
 אֵלֶיךָ, וּבְזָכוֹת הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שֵׁישׁ לִי
 מִעַצְמִי, שְׁכּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵנִי נִכְשָׁל בְּכָל
 פַּעַם בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת פְּאֵלוֹ — פָּגַם הַבְּרִית וְכוּ',
 וְכֵן אֲנִי רוֹאֶה שְׁכָל חֲבָרֵי כְּבֹר מְצָאוּ אֶת זְוֹגָם, רַק
 אֲנִי נִשְׂאָרְתִּי לְבִדִּי בַּחֹר בְּלִי זְוֹג, וְאֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד
 מְאֹד, וְעַל-כֵּן בְּזָכוֹת הַבּוֹשׁוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְשְׁפִיכוֹת
 הַדָּמִים שֵׁישׁ לִי, אֲמַר לְצָרוֹתַי דֵּי, וּבְזָכוֹת זֶה בְּעַצְמוֹ
 זַכְנֵי לְמַצֵּא אֶת בֵּת זְוֹגִי, כַּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ עַל-יְדֵי רֹאשׁ
 צִדִּיקֶיךָ, שְׁבְּזָכוֹת הַבְּזִיוֹנוֹת וְשְׁפִיכוֹת הַדָּמִים יְכוּלִים
 לְתַקֵּן אֶת הָעֶבֶר, וְלְמַצֵּא עַל-יְדֵי-זֶה אֶת זְוֹגִי.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְנֵי כְּשֶׁאֲמַצֵּא כְּבֹר אֶת זְוֹגִי,
 שְׁלֵבֵל אֶהְיֶה, חֶסֶם וְשִׁלּוּם, בְּכַעַס וּבְקִטְטָה
 עֲמָה, רַק יִשְׂרָהּ הַשְּׁלוּם וְהַאֲהָבָה בֵּינֵינוּ תָּמִיד,

ונזקה להוליד בנים ובנות ולחנכם על דעת תורתך
הקדושה, זכני לשלום-בית, ולעולם לא אתגרש,
חס ושלום, חס ושלילה, רק נעזר אחד לשני; וזכני
להיות תמיד ותרוך גדול, ולעולם אותר בבית, ולא
אֶהְיֶה, חס ושלום, קמָצָן וכלי יהיה איך שיהיה,
ובביתי תשרה רק שמחה, ואזכה לשמח את אשתי
באפן שיהיה בייתי בית שמח, ועל-ידי-זה אזכה
להוליד בנים ובנות חיים וקמים; וזכני שביתי
יהיה בית ועד לחכמים, ויהיו עניים בני ביתי,
ואזכה להיות בעל הכנסת אורחים גדול.

רבנו של עולם, חוס ורחם עלי, ותקבל את תפילתי
ברחמים בזכות כל הצדיקים האמתיים,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט בזכות רבנו
הקדוש, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו תגן עלי, אמן
כן יהי רצון!

כג.

בני ובנותי הנקרים, עליכם לזכור תמיד את
רחמנותו ותברך, ואיך שמרחם על כל ברִיה, כמו

שכתוב (תהלים קמ"ה): "וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו",
 ואָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדַרְשׁ רַבָּה, שְׁמוֹת, פְּרָשָׁה ב',
 סִימָן א'): מְדוּתָיו וְעֲלִילוֹתָיו שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 רַחֲמָנִיּוֹת הֵן, עֵינַן שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאוּ לְבַטֵּחַ רַק
 בְּרַחֲמָנּוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּבְיָדָיו בְּזָכוֹת הַתְּפִלוֹת הַחַמּוֹת
 שֶׁתִּתְפַּלְלוּ לְפָנָיו, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וּכְעֵין שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ,
 זוּטָא, פָּרָק ו'): כִּיִּן שֶׁרָאָה מִשֶּׁה שֶׁמְדַתּוֹ שֶׁל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁל חֶסֶד וְשֶׁל רַחֲמָנוּת, מִיַּד
 נִתְעַטֵּף וְעַמַּד בְּתַפְלָה, עֵינַן שָׁם; וּכְמוֹ-כֵן תִּדְעוּ, כִּי
 וּבְנֹתֵי הַיְקָרִים, שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ אָב רַחֲמָן, וְהוּא רַק
 רוֹצֵה שֶׁתִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ אֶת בֵּית זִוְגָכֶם, וְעַל-כֵּן אֵל
 תִּתְיַאֲשׁוּ מִן הַרְחָמִים; וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת,
 אוֹת רַחֲמָנוּת, סִימָן י"א): עַל-יְדֵי בְקָשַׁת הַרְחָמִים זֹכָה
 לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים, עֵינַן שָׁם; הָעֵקֶר
 עֲלִיכֶם לִידַע, שֶׁאֲסוּר לְאַבֵּד עֲצָמוֹ, וְאֲסוּר לְדַחֵק
 אֶת הַשְּׁעָה, אֲשֶׁר זֶה בְּעֲצָמוֹ גּוֹרֵם מֶה שֶׁגּוֹרֵם,
 רַק הַרְגִּילוּ עֲצַמְכֶם בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּבְיָדָיו תִּזְכּוּ
 לִישׁוּעָה נִפְלְאָה, אִם לֹא תִדְחַקוּ אֶת הַשְּׁעָה וְתִצְפוּ
 אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא תִבְטְחוּ בְּשׁוּם בָּשָׂר וָדָם; אֲשֶׁרִי

המציית, אשרי המחכה, ואז אשרי לו בעולם הזה,
ואשרי לו בעולם הבא ולנצח נצחים!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

כדי להשלים את הגליון אמרנו להעתיק כמה
שיחות מענין זיווגים

א.

רבנו ז"ל גלה נוראות נפלאות בענין זיווגים
ושדוכים, ואמר בזו הלשון, שכל איש יש לו
כמה וכמה זיווגים, רק שיש בזה כמה בחינות
שונות וענינים נפלאים, כי מכל הדבורים שמדברים
בעניני השדוכים, אף-על-פי שאינם נגמרים, זה
בעצמו בחינת זיווג ושדוף, ולפעמים יושבים בני-
אדם בבתייהם ואומרים, שראוי שזה ישא את זאת,
ועל-ידי-זה נגמר בחינת הזיווג של זה האיש עם
אותה האשה, ולפעמים באים שדכנים ומדברים
השדוף, אבל אינו נגמר וגם זה בחינת זיווג משדוף,
ובודאי היא בחינת זיווג יותר מהראשון, ולפעמים

נוסעים לעשות השדוּף, ואחר-כך מפסיקים הקשר של תנאים, ולפעמים באים לידי נשואין, ואחר-כך בסמוך נעשה גט בגניהם, ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן וכיוצא בזה כמה בחינות שיש בעניני השדוכים והזווגים, שאינם נגמרים אחר-כך, אבל כלם הם בחינת זווגים שלו, כי כל אחד יש לו כמה זווגים, רק שאצל זה נגמר איזה זווג שלו על-ידי איזה דבור בעלמא שמדברים מזה השדוּף, ולפעמים על-ידי איזה דבור יותר או על-ידי איזה התקשרות או נסיעה או עבודה בשביל השדוּף לפי שעה וכו' כנ"ל, וזה הדבר הוא ענין נפלא ונורא, שלא נשמע כזאת, שהדבור בעלמא שמדברים מהשדוּף, זה בעצמו הוא בחינת שדוּף, וכו'.

(עין חיי-מוהר"ן, סימן תקצ"ה — דפוס חדש)

ב.

קדם ראש השנה שנת תקס"ט הביא השוחט מטעפליק לרבנו ז"ל כסא נפלא שעשאו בעצמו ביפי ובאמנות גדולה עד מאד, ושאל אותו רבנו ז"ל: "כמה זמן עשית אותו?" השיב השוחט:

"חֲצִי שָׁנָה", וְשָׁאַל אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל שׁוּב: "הֲאִם כָּל הַיּוֹם עָשִׂיתָ זֹאת?" וְהָשִׁיב הַשּׁוֹחֵט: "לֹא, רַק בְּכָל יוֹם עֲבַדְתִּי שְׁעָה אַחַת", (כִּי הָיָה כֹּסֵא נְאֻה וּמְצִיר בְּצִיּוּרִים נְאִים עַד מָאֵד), עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: "אֲזוּי, הָאֶסְטוּ מִיר אֵין זִינְעֵן גְּעֵהֲאָט אַהֲלֵב יְאָהֲר אַלְע טַעַג אַ שְׁעָה" [כִּכָּה, זֹאת אוֹמְרַת, שְׁחֻשְׁבַּת מְמַנִּי כָּל יוֹם שְׁעָה בְּמִשְׁוֹן חֲצִי שָׁנָה, (וְנִהְיָה מְזָה מְאֵד)]. (וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁבֻאֲמַת לֹא הָיָה נִרְאָה לְרַבְּנוּ ז"ל כָּל-כֶּף הַכֹּסֵא, כְּמוֹ מְזָה שְׁכָל יוֹם חֻשָׁב מִרַבְּנוּ ז"ל שְׁעָה אַחַת דְּבָר זֶה נִרְאָה לְרַבְּנוּ ז"ל מָאֵד, שְׁבְכָל יוֹם שְׁעָה אַחַת יַחֲשֹׁב מְמַנֵּנוּ מִיִּשְׁהוּ).

אַחַר שְׁקִיבֵל רַבְּנוּ ז"ל הַכֹּסֵא מִהַשּׁוֹחֵט מְטַעֲפֵלִיק, סִפֵּר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁרָאָה (בְּמִרְאָה אוּ בַחֲלוּם) שְׁהִבִּיאוּ לוֹ כֹּסֵא, וְהָיָה אִשׁ סְבִיבוֹ וְהִלְכוּ כָּל הָעוֹלָם, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף לְרֵאוֹתָהּ, וּכְשֻׁחַזְרוּ מִשָּׁם, אֲזִי תִכְף-וּמְיָד נִתְקַשְּׁרוּ זֶה עִם זֶה וְנִעֲשָׂה שְׁדוּכִים בֵּינֵיהֶם, וְגַם כָּל מְנַהֲיְגֵי הַדּוֹר כָּלֵם הִלְכוּ לְרֵאוֹתָהּ, וְשָׂאֲלָתִי: "כִּמָּה הִיא רְחוּקָה, וּמִפְּנֵי מַה תִּכְף נִעֲשׂוּ שְׁדוּכִים?" וְהִלְכְתִּי וְהִקְפַּתִּי סְבִיבֵם לִילָף שָׁם, וְשִׁמְעֵתִי שְׁהוֹלֵף וּבָא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִיִּיתִי

מספק אם לחזור אם להתעכב שם, והייתי נבוך בדעתי ואמרתי בלבי: איך אפשר בכאן על ראש השנה, ואמרתי בדעתי: לפי הגוף חלוש שיש לי למה לי לחזור, והייתי שם ובאתי לפסא, וראיתי שם ראש השנה, ראש השנה ממש, וכן יום כפור, יום כפור ממש, וכן ספות ספות ממש, גם שמעתי שהיו צועקים: חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי (ישעיה א'), מה לכם לדון את העולם, ראש השנה בעצמו ישפט, וברחו כלם עם כל מנהיגי הדור כלם ברחו, וראיתי שם, שהיה חקוק על הכסא כל צורות של כל ברואי עולם, וכל אחד היה חקוק עם בת זוגו אצלו, ובשכיל זה נעשו תכף שדויכים, כי כל אחד מצא שם וראה את בת זוגו, ומאחר שבמים הקודמים למדתי, נפל בדעתי שפסוק: פרסיה שביבין די נור (דניאל ז') ראשי תבות "שדכן", כי על ידי הכסא נעשין שדויכים כנ"ל, גם "פרסיה" ראשי תבות: ראש השנה, יום כפור, ספות, ועל כן בשמיני עצרת זוגא דמטרוניתא (עין זהר, חלק שלישי, דף צו: צו.), ושאלתי: "מה יהיה פרנסתי?" ואמרו, שאהיה שדכן וכו'.

(עין חיי-מוהר"ן, סימן פ"ד, דפוס חדש, ובספר פצלת הצדיק סימן תשצ"ט)

ג.

מוהרנ"ת ז"ל אמר, שאצל כל אחד במציאת זוגו יש בו סודות נוראים עד מאד רזי דרזין סתרי נסתרות, ופעם אחת בא והתאונן לפניו בחור אחד שאין לו לתן מתנות לפלה וכו', ונחמו מוהרנ"ת ז"ל, שגם יעקב אבינו לא היה לו לתן מתנות להפלה וכו', ענה ואמר הבחור: "מה אתם מדמים אותי ליעקב אבינו במציאת זוגי, הלא שם היו סודות התורה וכו'?" והשיב לו מוהרנ"ת ז"ל כלאחר יד: "גם אצלך יש סודות התורה וכו'".

(עין אבניה ברזל דף פ"ח)

ד.

מוהרנ"ת ז"ל אמר לאחד שהיה רוק: "אם תתחתן ותאמר לי שאתה איש פשר אאמין לך, אבל כשתשאר רוק ותאמר לי שאתה איש פשר לא אאמין לך", וכן נכדו הרב החסיד רבי מיכלי ז"ל אמר פעם לאחד שלא רצה להתחתן: "הלא אתה אינך טוב... פי התורה מעידה: 'לא טוב היות האדם לבדו'".

(שם דף פ"ה)

תְּפִלָּה לְזִיוּג הַגּוֹן לְבַחֲרוֹר

(מֵרַבְּנֵי הַחֵיד"א ו"ל)

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּחִסְדְּךָ יִצְרֶתָ עוֹלָמְךָ וּבְרֵאתָ אָדָם,
וְעָשִׂיתָ לוֹ עֶזֶר, וְצוֹיִתָּנוּ לְשֵׂא אִשָּׁה וּלְהוֹלִיד
בָּנִים, וְהַחֲמִירוּ עֲבָדֶיךָ רַבּוֹתֵינוּ, וְזָכוּנוּם לְבִרְכָה, שְׁלֹא
לְאַחַר מִצְוָה זוֹ. וַיַּעַן חַיֵּי הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא תְלוּיִים כַּמְעַט בְּאִשָּׁה, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵין
עוֹד נִבְיֵא וְלֹא בְעָלֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְדַעַת אִיזוֹ רְאוּיָה כְּדִי
לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ, לְכֵן בָּלָב נִשְׁפָּר בְּאֵתִי לְהַפִּיל תְּחִינָתִי
לְפָנֶיךָ אָב הַרְחָמֵן. וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלַי, וְתִזְמִין לִי בֵּת זוּג
נָאֵה, יִרְאֵת יְהוָה וּבְעֵלֶת מַדּוֹת טוֹבוֹת וּבְעֵלֶת מְזֹל טוֹב,
וְטוֹבֵת שְׁכָל וּמְצַלַּחַת וּמְבֹרָכַת, כִּי בְּזֶה אוֹכֵל לְעַבֵּד
עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בְּלִי טַרְדָּה. וְהִיּהּ הַנִּצְעֵרָה אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ לִי
עָלֶיהָ וְהִיא רְאוּיָה, וַיֵּשׁ לָהּ יִרְאֵת הַשֵּׁם וּמַדּוֹת טוֹבוֹת,
וּמְזֹל טוֹב וְהוֹגְנָת לִי, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחֲן עָלַי וְתִטְּהַ
לְבִי לְגַמֹּר הַדְּבָר בְּאִפְּן שְׂאוֹכֵל לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ לְטוֹב לִי
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֵל מְלֵא רַחֲמִים, רַחֲמוּם
חַנּוּן שׁוֹמֵר תּוֹמֶךָ מִצִּיל יִשְׂרָאֵל פְּוֹדָה (יְכֻנֵּן בְּשֵׁם רַח"שׁ
תַּמִּי"ף) עֲזָרְנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן

קדשתך. חנני וענני ושמע תפלתי (יכון בשם ארריתא), כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה (יכון אוכף אזבוגה). יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי:

תפלה למציאת בת זוג

(מרבי אליעזר פאפו ו"ל בעל פלא יועץ)

רבנו של עולם, בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם, ועשית לו עזר, וקדשתנו במצוותיך וצויתני לשא אשה ולהוליד בנים, ברוך יוצר האדם שהכל ברא לכבודו, ואולם גדל צערי, יראה ורעד יבוא בי, כי חוששני פן יגרמו עוונותי שתזדמן לי אשה רעה שאינה בת זוגי ואינה הוגנת לי, ופן יקדימני אחר לקח את בת זוגי, ויהיה צריך לדחות נפש מפני נפש חלילה, על-כן באתי בלב נשבר ונדכה להפיל תחינתי לפניך אב הרחמן, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתתמלא רחמים עלי, ותזמין לי את בת זוג ההוגנת לי וראויה לי מששת ימי בראשית לארך ימים ושנות חיים. ותהיה בת זוגי אשת חיל יראת ה', בעלת שכל, בעלת מדות טובות, בעלת מעשים טובים, ולא תהיה משפלה ועקרה, ולא בעלת

מום, אֵלָא שְׁלָמָה בְּכַל וּמְצַלַחַת בְּכַל בְּאַפְּן שְׁאוּכַל
 לְעַבֵּד עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ בְּלִי שׁוּם טְרָדָה, וְאֵל תִּקְחָנִי
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנִּי וְאֵל תִּדְיַחֲנִי מִפְּנֵי שׁוּם אָדָם
 שְׁבָעוּלָם, אֵל מְלֵא רַחֲמִים, מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה,
 רַ'חֻם, חַ'נוּן, שׁוֹמֵר, תּוֹמֵךְ, מְצִיל, יִשְׂרָאֵל, פְּיֹדָה
 (רֵאשִׁי תְבוֹת רַח"שׁ תַּמִּי"פ), עֲזָרָנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים:
 אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וּלְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן,
 יוֹסֵף וְדָוִד, וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים, זְכוֹתָם תִּגַּן
 עָלֵינוּ, וְהֵם יְלִיצוּ בְּעַדְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לֹא לְמַעַנְנוּ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ, חַנּוּנִי וְעַנּוּנִי וְשִׁמְעַתְּפִלְתִּי,
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהִי
 לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהִי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

תְּפִלָּה לְבַחֲוֵרָה לְמְצִיאת בֶּן זִוּג

(מִהַשְׁלִ"ה הַקְּדוֹשׁ)

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּמְצִיא
 לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֶת זְוִיגִי
 הַרְאוּנִי לִי בְּזַמְנוֹ, זְוִיג הַגּוֹן הַרְאוּנִי לְהוֹלִיד תְּלַמִּיד חֶכֶם
 גְּדוֹל בְּתוֹרָה וּבִיְרָאָה, מְזַרַע צַדִּיקִים וְאֲנָשִׁי אֱמֶת וְיִרְאֵת

חטא, כמו שהמצאת זווגו לאדם הראשון, לאברהם ויצחק ויעקב ומשה, כל אחד זווגו בעתו ובזמנו, ואותו איש שתמציא לי לזווגי יהא איש טוב, איש נאה במעשיו, בעל מעשים טובים, בעל חן, איש משכיל וירא אלהים, רודף צדקה וגומל חסד: ולא יהא בו פסול, ומום ופגם, ולא יהיה כעסן ורגזן, רק בעל ענוה ונמיכות רוח, בריא ובעל כח, ואל יעכב אכזריות הבריות ושונאים ומחשבותיהם ותחבולותיהם לעכב את בן זוגי המוכן לי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צור וגואלי:

הקונטרס הקדוש הזה
נדפס לרפואת ולהצלחת
כ"ק עוהרא"ש נ"י